

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Secu[n]da est disposit[i]o[n]is p[er]fectiue.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

paduanus.

Fo. CCLXVIII

glia seq̄ dñm. Secdo ex diligētia acerbis sufficiēde pāssiois p̄ cbio. I. Audies ei effusioez sanguis crudā fratz mioz apd marochiū p̄ fide chii faciā statī t̄ ipē ad martyriū feruēs tot⁹ nihil se p̄suis repu-

tat agere nisi t̄ ipē p̄ chio moriat. p̄t qđ iuxta pmissam sibi licētiā ad terrā laracei noz trāstū. h̄ qntūcūg ad martyriū p̄ possū pficēdū conaref suū en̄ dīscerū i his no ipleuit. t̄ ad gres fideliū remeauit. Feli-
x siqdē glōlius Antoni⁹ cu⁹ aniam et si gladi⁹ p̄secutoris n̄ abstule: palma t̄i mar-
teri no amisi. Pr̄ itaq̄ qntū amor⁹ fer-
uoz ad ch̄im habuerit. qđ vt dī Joā. xv.
Datoz charitatē nemo habz ut aiam su-
am po. qđ p̄ ami. su. Tertio ex diligēria
seioris inq̄rēde im̄taroi. Strati ei vt ali
qd pfec̄tois z sc̄itaz coḡfiebat i alid emu-
labaf p̄ virib⁹ z certabat i seip̄o illō adim-
ple. I. Corin. viij. Emulamini charisma-
ta meliora. Et ca. viij. Emulamini sp̄ualia.
Et nos itaq̄ emulemur glōlii antonij sc̄i-
tare t̄ studeam⁹ cu⁹ im̄itar ad exēpli eius
inqr̄tēs vere sc̄itare. initū qđ p̄cipue est
ipa volitari bona affectio. Nā vt dī Ber-
nar. Fidelissimo z oī accepto dign⁹: vt qđ
solēni veneramur officio sili etiā querati-
one seqm̄ur. bee ille. Ingueamur iḡ glo-
riolum Antonij vt sue sc̄itatis luce illu-
stremur. qđ ip̄ ē lux m̄di.

Secunda ē dispositiois p̄fectioe per
quā vīz ad sp̄uale p̄fec̄toem ascē-
dit: qđ qdē dispositio fuit excellētis
suma z p̄cipue triplex i brō Antonio.

Prima est excellētia metalis bumili-
ationis.

Secda ē carnal mortificatiois

Tertia ē sp̄ualis deuoitiois

Prīma est excellētia mē-
tal humiliatiois. Aug. li. de p̄bis dñi. Co-
gitas magna fabricā struere celstudinis
pus de fundamēto cogita humiliatis. Idē
Dū mēs humana iniut p̄feco ip̄a i amore
celētū rāmat. Jac. iii. Supbis de⁹ resti-
stir humiliabitur dat gram. Et Prover. xi.
Ubi humiliatas ibi sapia. Et ps. Sapiam
p̄tās parui. Apparuit at glōlii antonij
humilias i singul ei⁹ opib⁹. Is p̄cipue i eo q̄
abscondēbat z absconditā sp̄ fuare yolebat
gram z sciā sibi creditā a deo vt iniut⁹

videret. Ubi nec se ad p̄dicādū i gerere vo-
luit nisi p̄mo cōpulsus. Hierc. ix. Nō glo-
riet sapientia sapia sua z c̄. h̄i h̄ gliest q̄ glo-
ria sc̄ire t̄ nosse me.

Secda est excellētia carna-

lis mortificationis Roma. viij. Debitores
sum⁹ no carni v̄ om̄ carnē vivam⁹. Si ei
fm̄ carnē vixerit mōriemini. Si at sp̄ua fa-
cta carnis mortificationis vivet. Brūs
siqdē antom⁹ w̄ carnē sp̄ui subiūteret alid
qnto tpe vitā solitaria duxit i eremo mōr̄
pauli. vbi nocturnis iſtētab vigilis. Ibi
q̄ cibo pāis z aq̄ cāta corp⁹ abstinentia ma-
ceravit ut aliqui reditur ad fr̄s nutrāte p̄
nīmia debilitate vestigio seip̄m supportat
re nō posset. Potat itaq̄ cu⁹ Paulo dicere
illō. I. Cor. ix. Lastigo corp⁹ me⁹ z i ser.
redi. z c̄. Lertabat vt ip̄⁹ magni p̄is an̄
tonij q̄ rā aspera. Eremo vitā duxerat sic
z ip̄ nomē gerebat ira mores t̄ vitā im̄
taref. Ubi z circa finē vite sue ad locū soli-
tariū se diuertit. Gal. v. Qui chii st̄ carnē
suā cru. cu⁹ vicijs z p̄cupis.

Tertia est excellētia sp̄ua

lis deuoitiois. Luc. xi. P̄z v̄ celestis dabit
sp̄u bonū perētib⁹ se. Et Sap. viij. Opta-
ui z dat⁹ est mihi seūs: z iuocau i yes-
nit i me sp̄us sapie. Declarari aut p̄t ex
celles antonij deuoitio triplici testimonio

Primo testimonio solitarie ihabitarior̄
nis. Solitaria em̄ loca diligebat: vbi libe-
rū p̄p̄laref diuina z sacris meditarior̄
z orōnib⁹ ab om̄ terrenoz stagio sp̄um⁹

p̄purificaret: z i amore celestiu inflāmaret.

P̄s. In meditatione mea exardebet ignis.

Potat vtiq̄ cu⁹ Paulo dicere illō Phil. iii.

Nā queratio i celē. Secdo testimonio

dīne exauditiōis. Velocitas em̄ diuine ex

auditoris dārē testimoniū deuoitōi orāt̄: qn̄y

to etiā purior ē orāt̄ deuoitio: rāro p̄mpti

or̄ dei exauditiō. Ps. Desideriū pauperū

exaudiuit dñs: p̄partiōem cordis eoz audi-

uit auris tua. Quācelerit aut exaudire a

deo fuerit orōnes bī. Antonij pr̄ i mira-

cūl q̄ p̄ el̄ orōnes dīḡ ē dñs opari. Sic

en̄ h̄i i chronicē. Lū nouit⁹ qdā ap̄d mō

tē pessulanū ab orīe ūcedē p̄slerū glo-

latū magnū valoris secū furtu ūbstulissz

yir dei q̄ tunc ibidem theologiam legebat

Bernio de sancto Antonio

de hoc dolēs vehementē orōi se dedit. In pedē siccō amputauit. Rumor autē factis tantūq; dñm būlū exorauit ut dīna p̄cū rāte p̄uidētia diabol⁹ cū securi gōcio per pōce fugiēti obuiaret terribili dicens ei. Reuertere ad fūu dei antonii ⁊ ad ordinē tuū cū psaltrio. alioq; de mādāto dei te inficiā ⁊ in flūnū p̄cipitab. Tremefacto ita q; nouitio h̄z aliquetū q; huc fūstē i tātū ad horā crevit diabol⁹ i p̄teritacē magnū tecdimis teter et horid⁹ volēs cū occidere. ut mox p̄uino timore corrept⁹ nouit⁹ ad famulū dei reuertere; q; aliterē psalterium ⁊ culpā suā recognoscēs ordinē lachryma bilē pertinet⁹. Itē ibidē legif⁹ q; cū selo domina q; dā p̄gnas b. antonio ⁊ se et suū conceptū h̄medasset; orauit p̄ ea vir sanctus. Exaudita est autē ei⁹ orōi. ip̄cē orati reuei ⁊ no sp̄euit p̄cē cop̄. Tertio declaratur lacus nascituri filij stat⁹. Un̄ reuersus ad excellētia sua deuotōis testimoniū gratos dñam dixit ei. Sea in bona spe ⁊ gaudiō. se apparitōis. Legif⁹ em̄ in chronicā cū beatā dñs abir tibi filij⁹ magn⁹ erit i eccl̄i tus Antonii apud qndā burgensem in cuius p̄felia dei eritq; frater minor ⁊ martyris: m̄tosq; ad martyri palmā sua p̄dicat⁹ p̄dixerit. Quod a postea rei p̄probauit euētus. Itē ibidē legif⁹ q; in lemonicē pata m̄lē erat deo ⁊ frīb⁹ m̄ltū deuota virū habens zelotypū et indeuotū. Que cū sero q; dā p̄ fratrū necessitatib⁹ dū steriles nocte redit ad domū. Ei⁹ in marie⁹ improgan⁹ dīxit. Dō venis de amatorib⁹ tuis. Et illa vir est inq̄ de frīb⁹ minorib⁹ q; p̄p̄ de plen⁹ ira accepit eā p̄ capillos ⁊ tantū bac̄ atq; illac traxit ⁊ totā ei⁹ capitullā eūl̄ sit. Hanc autē factō misit ip̄a ad sc̄m. An toriū. et cū venisset ad eā Antonii narravit mulier qd̄ factū fuerat ⁊ rogauit ut vir sāctus oraret p̄ ea. Sc̄tūm autē sancto joan̄ te capilli capitū m̄lieris restituunt⁹ ut p̄us. Qd̄ ut vir eius cōperit stupefact⁹ ⁊ a dō vītarū intrīsc⁹ suspicione ac zelotypia totalē recedente extī offūlosus fratribus p̄t̄ eset glōsulus pater Antonii⁹. et q; non effici⁹ ⁊ deuot⁹. Itē in qd̄ē chronicā legif⁹ q; semel cōrigit q; qd̄ā de padua Leonardi dus noī viro dei inter alia p̄t̄ p̄fessus ē ḡ pede p̄cesserat m̄rem suā. sic q; ad terrā ceciderat ex enormi ip̄usu. qd̄ vir dī hoīt̄ oculū p̄ dulcissimā diuine bonitātē deguīrens in feruore sp̄us ip̄m dūrū redarguēs stationē attigilset. qd̄ ip̄a sponfa deiderat dixit ei. Pēs q; p̄cutit p̄iem aut m̄rez deb̄z amputari. Hoc autē vir ille simplex nō res sui. Itē cū ad exitū vite huī propinquet, et intelligēs ⁊ p̄pter culpā et sc̄i exasperat̄ cum facta prius p̄fessione hymni br̄e rationē tristis effec⁹ domū. p̄cīte redit⁹ et ḡnis: vīcīz. O glōiosa dñia: deuote dīp̄les

surgum erectis iumentibus alicetdu in directu sicut hominis pfectio: qm p eam maxime suscepit. Eung diligissime sic intedens quid cerneret respondit. Unde dominus qd etia dicitur q illa est pfectio deificatus meus. Unctiones sacrae de hunc deuote, suscipiens psalmos penitentiales cum fratribus vix ad finem ipse copieuit. Et post paululum hora quasi dimidia leniter dormienti simili expiravit. Fuerunt autem vii habet in chronice tota vite iux annos. xxxv. Erat enim anno xvii. cum ordine beati augustini ingressus est. et in monasterio sancti vincenti virginis duabus annis. In monasterio scete crucis domini columbaria noue annis. Postremo in ordinis ne beati francisci decem annos consummavit. et sexta feria obiit die iunij. xiiij. apparente sub anno ante bte aie exiit ut dictum est. Qd utiq in testimonium et approbationem sue precellentes deuotiorum factu esse non ambigimus et in consolatione spirituale que ab ergastulo corporis egrediture. Unde dicit Gregorius. qd aliqui in consolatione egrediuntur ante solem apparere ipse auctor et retributor vite. Et dicitur igitur apparere in beato antonio deuotionis excellencia qd quia ad spiritualis pfectiois ascensum vir sanctus semper seipsum magis ac magis dispositus. Qm sicut dicit Lassus. sive p. Ratio serenat cor inuidum a vicinis abstrahit a terrenis: sublevat ad celestia: reddit cor capaciter dignius ad spiritualia domini accipiendo. Hec illa. In predictis ergo tribus ad spirituali pfectione dispositius gloriolum patre antoniu imitari certemus: qd nam in his (ut ex dictis p) speciale excellencia gessit qd quam exemplari luce inuidum via salutis illustrans dirigit. tamen copiose sancti tatis radios effundit. ut merito dicere possumus: qm ipse est lux inuidi.

Tertia est consideratio pfectiois. qd ficiatur ei maxime in dono sapientiae qd est excellissimum spissantem dominum. Sicut autem dicit doctor subtilis in iij. di. xxviii. Universalis qd in scriptura commendata sapientia charitate includit. Est enim habitat quo sapit habenti illud obiectum qd est in se sapientiam. quo s. placet misericordia bonum eius in se. et illo volo mibi. Hec Scotus. Sapientia igitur amor dei ipsius: et superponendo in cognitione et illuminacione intellectus cognitione inquit non simplice sed affectu. Unde solerat sapientia qd sapientia da scientia. In hac igitur sapientia marie enim per meatus et ferventer desiderabat. et deinde

qd usum bono: vice ipi deo. Propter quod etiam dicitur q illa est pfectio deificatus meus. qd enim haec homo rotus in deum transferret et transformatus p amorem. Beatus siquidem Antonius spiciale quando plementum in dono sapientiae obtinuit. propter quod recte dici potest lux mundi. Lux in qua non nullum illuminatum est cordis umi inflammat. Enim et de eo dicit potest illud. Io. v. Ille erat lucerna ardens et lucens. et ibidem Sap. xv. Implevit eum deus spiritus sapientiae triplex habuit spirituum testimoniorum. **P**rimum est testimonium gratiosum commendatorum. Secundum est zelos predicationis. Tertium est copiose venerabilis.